

de ogsaa kun omfattede Danmark og Slesvig, skulde have en Bestaaffenhed, som gjorde dem mere passende til det Hele; men dette oversaae man for et fideordnet Blik hen paa disse uheldige og urigtige Anstuelser om Danmarks Rigsdag. Det er denne fortsatte Strømning af dette uhyre Misgreb, som endnu vedbliver, og som vi her ikke skulle lade ubstrømme, som vi her skulle give sin Afslutning ved at stemme imod dette Forslag, ved at sige: Vi ville ikke i Kongeriget Danmark, at den uheldige populaire Opfattelse af vore tidligere Forhold skal vedblive at styre vore Anliggender til vor Fordærvelse. Det ærede Ministerium har saa at sige spændt sig for denne den tidligere Strømnings Triumphvogn, og dette er et overordentlig stort Misgreb, som vil tynge paa det i alle Forhold mod Uden og mod Inden (Hall: Maa jeg bede om Ordet!) Jeg har sidste Gang erkjendt og erkjender igjen, at det ærede Medlem, der nu forlangte Ordet, med fuldkommen Ret tillægger sig den Egenskab at have repræsenteret de populaire Strømninger; fuldkommen rigtigt har han det, men jeg tillægger det ikke den Fortjeneste, som han vil, at det skal have; thi hans Hverv havde været, i Fald han antog dem for ikke rigtige, da at bekæmpe dem, og han har tidligere, end det er kommet frem, maattet vide, at den Støtte, som han især henviste til, ikke vilde træde frem i det Dieblis, han behøvede den. Dermed siger jeg ikke, at, i Fald Kong Frederik den 7de havde levet, da ikke den samme Mand, med det samme Snielle, hvormed han havde suøet og vendt sig igjennem saa mange Forlegenheder, ogsaa skulde kunne have hjulpet sig ud af denne; men det var en Gjenstand, som ikke burde være undsluppen det ærede Medlems Opmærksomhed, at Døden er Menneskets Herre, og at det, at bygge sin hele Plan og sin hele politiske Fremfærd paa en enkelt Mands Liv, ofte er at ubfordre Døden, som da beviser det Urigtige i det, man har gjort. Den hele populaire Strømning pegede væsentlig i den Retning — det vil vel Ingen her nægte, og vist heller ikke det ærede Medlem —, at medens man, som han sagde, arbejdede ivrigt og nidkjært for at samle det af den danske Stat, som man formaadede at samle, og som man kunde staffe

den tilbørlige Selvstændighed, oversaae man en anden vigtig Side, den, hvor der kunde være ubrettet meest, nemlig, at haandhæve Monarchiet i den Stikkelse, i hvilken det skulde være, for at Hovedsammenknytningspunktet, det europæiske Hovedsammenknytningspunkt, Arveeenheden, kunde blive anerkjendt og opretholdt. Der skete mange Ting, som gif i den modsatte Retning deraf, og selv det Skridt, som forberedte Holsteens Udsøndring, var et meget voveligt og farligt. Naar det ærede Medlem sagde, at, om man ogsaa ikke havde haft Grundloven af 18de November 1863 at støtte sig paa fra den fjendtlige Side, saa vilde man have haft noget Andet, og saa støttede man sig paa Dolzigerens Optraeden den 16de November, saa svarer jeg dertil, at Dolzigerens Optraeden ikke burde have kunnet overraske. (Hall: Det gjorde den heller ikke!) Den gjorde det heller ikke, siger det ærede Medlem, men saa vare de Handlinger, der foregik her, saa meget mere uforsigtige. Alt dette siger jeg slet ikke for at komme med Debæddelser for, hvad der er skeet, men for at affikere Fortsættelsen af den Drift, der ligger i en populair Strømning, som, hvad man end vil sige om den, dog i det Mindste flyder aldeles sammen med de Ulykker, der have ramt os. Naar det ærede Medlem har gjort opmærksom paa, at Spiren til disse Ulykker laa langt tilbage, saa siger jeg, at man kun behøver at læse Forhandlingerne om Wienertractaten, og hvad dermed staaer i Forbindelse, i 1815 igjennem, for at see, at Spiren ligger langt tilbage og endnu maa være i Live. Det er ganske rigtigt, men tænkte man den Gang paa, at denne Spire var tilstede, saa vare de fleste af de Forholdsregler, hvoraf man benyttede sig, i det Mindste høist vovelige, og Fortsættelsen . . .

Formanden: Maa jeg gjøre en Genstilling til det ærede Medlem. Det forekommer mig, at det ærede Medlem kommer ind paa almindelige politiske Betragtninger, som ligge noget fjernt fra denne Sag. Jeg skal gjerne indrømme, at en Bedømmelse af, hvad der tidligere er passeret, staaer i Forbindelse med Bedømmelsen af de Tilstande, hvori vi befinde os, men det forekommer mig, at det ærede Medlem nu gaar ind paa altfor almin-